

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1682

26. Dies Maii. Perditissima ratio est, diligere formam, negligere famam.
Cicero 4. Rheth.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55659](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55659)

Majus.

Tessera.

399

nasum, sed fœdum in tergore gibbum: hic perfectus est corpore, sed calvo est capite. Nil huic homini videtur deesse, nisi unum, quod non sit aptus præesse. In illo nihil est quod desideres, nisi non esset tam deses. Ille esset factus ad unguem, si caput non scalperet unguibus. Ille esset homo omni ex parte consummatus, nisi esset tam facilè iratus. Illius vita esset vivendi norma, nisi sineret se rapi alienâ forma. Denique sit hoc oraculi vice, quod cecinit Poëta:

Jam vix sunt visi, qui caruere nisi.

26. DIES MAIL.

Perditissima ratio est, diligere formam, negligere famam. Cicero 4. Reth.

Ubi est vel I. minimus defectus, nullus sit neglectus.

TAmetsi quilibet habeat, quo displicet homini, defectus, nullus tamen debet esse in eo eradendo, ne displiceat Deo, neglectus. Plus rationi repugnat diligere corpus, & negligere animam, quàm deligere formam, & negligere famam. Plus est tibi tua fama, quàm forma, quia illa à pluribus auditur, quàm hæc videtur: inde sis notior commendatione famæ. Pluris quoque æstimas famam animæ, quàm formam corporis. Semper ægrotare, malum tibi esset intolerabile, inter humanos artus, habere membrum aliquod brutæ pecudis, esset malum inæstimabile. Prodigosior est minimus in anima nævus, quàm maximus in corpore morbus. Non auderes te foris spectabilem
exhi-

exhibere, si in facie haberes os serpentis. Plus Deo displicet ex ore tuo verbū unicum levissimæ detractionis. Quanto esses omnibus ludibrio, si prodires in conspectum hominum cum capite bovino, vel equino? Probrosius est coram Deo volvere cogitationē unam, quæ vel propter fœditatem est illicita, vel propter vanitatem ridicula. Imò major est similitudo inter corpus hominis, & brutæ pecudis, quàm inter Gratiā, & peccatum etiam levissimum.

II. Hoc tibi sit persuasissimum, deformitatem in anima defectus minimi, excedere deformitatem quamcumque corporis non modo quæ nunc est, vel fingi potest, sed quæ esse potest Dei infinita potentia. Pretiosioris rei peior est corruptio, & ejus quæ rectissima debet esse, magis offendit obliquitas: quid anima pretiosius, quæ excedit omne pretium? cujus vestis est Gratiā, cibus Christi caro, potus ejusdem sanguis, ministri Angeli, frater Dei Filius, Pater ipse Deus, Patria, Regnum Dei? Quare minima in ea labes, plus Deum offendit, quàm omnium corporum strages, & omnium Regnorum clades. Nec potest mens hominis fingere, nec Angeli concipere, solus Deus potest intelligere, quantum malum pariat animo, levissima labes Animi. Quàm esses prodigiosum portentum, si haberes cor in ventre, non in pectore. Formidabilius monstrum est cor à Deo factum, & fictum, ut eo toto Deum totum amares, aliud quodcumque in amando ei præferre. Cor tibi est in stomacho dum intemperantiùs indulges genio: Cor tibi est in faucibus, dum nimium studes exhauriendis calicibus: cor tibi est in manibus, dum illas extendis auferendis aliorum opibus.

III. Censeres te Alpha miserorum, si laborares cancro, quid si his accederet ilias morborum, lepra, asina, paralyfis, hydropifis, abominatio stomachi, in pedibus podagra, in manibus chiragra, in toto corpore ciathica, in oculis cæcitas, in auribus surditas, in capite phrenesis, in lingua balbuties, quid si te uno agmine invaderent, & discerperent, mala omnia corporis? quæ fuerunt, sunt, erunt, esse possunt: nonne malles eradi ex hominum syllabo, & mundo exesse, quàm talem esse? Amabo te, inter omnia, quæ discis, unum tandem discis, æstimare æstimabilia. Plus tibi nocet, & magis Deo displicet, culpa animæ vel unica, quàm mala corporis omnia. Et minus est intervallum inter Nihil & Omnia, quàm inter malum corporis maximum, & Animi minimum. Si ut possis uno illorum, de quibus memini, morbo eximi, nempe à cancro, libenter permitteres secari membrum; quid faceres, & non faceres, ut possis ab omnibus sanari? Quæ est hæc insania, nolle sanare? Infestior tibi est quælibet animi ægritudo, quàm omnis corporis ægrotatio, E præfatis exurgit hæc veritas:

Supra omnes clades, animi unica sit tibi labes,

27. DIES MAII.

Quid miserius misero, non miserante seipsum? *Sanctus Augustinus l. 1. confess. c. 13.*